

ÎNCHEIERE

09 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul : Svetlana Filincova

Judecătorii: Galina Stratulat, Iurie Bejenaru,

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Madan Nina,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Madan Nina către Bolduratu Galina, Secrii Andrei, Secrii Nina, intervenient accesoriu OCT Chișinău privind recunoașterea nulității contractelor de donație și de schimb,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Madan Nina, cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 15 decembrie 2011,

c o n s t a t ă

La 01 august 2011, reclamanta Madan Nina a depus cerere de chemare în judecată către Bolduratu Galina, Secrii Andrei, Secrii Nina, intervenient accesoriu OCT Chișinău privind recunoașterea nulității contractelor de donație și de schimb.

În motivarea acțiunii, reclamanta Madan Nina a indicat că, anterior în anul 2007 îi aparținea cu titlul de proprietate lotul de pămînt pentru construcții cu suprafața de 0,0827 ha, pe terenul dat era amplasată casa de locuit cu suprafața de 96,2 m.p., inclusiv suprafața locativă 81,0 m.p. cu dependențe - beci 1, poartă 1, gard 2, situată pe adresa m. Chișinău, s. Trușeni, str. Ștefan cel Mare 138. Pîrîta Bolduratu Galina îi este nepoată de la soră. Ea i-a propus să-i asigure întreținerea și-i va construi o mică casă în schimbul casei și a lotului ce-i aparținea atunci cu drept de proprietate.

La 17.04.2007 Madan Nina i-a înstrăinat Galinei Bolduratu casa și lotul ce-i aparținea. Însă necunoscînd grafia latină nu a înțeles că a semnat un contract de donație, dar consideră că un contract de înstrăinare a bunului cu condiția de întreținere. După semnarea contractului a locuit la pîrîta într-o încăpere nedestinată pentru trai în care era mucegai și deteriorat acoperișul.

După o perioadă scurtă de timp pîrîta a încheiat un contract de schimb cu Secrii Andrei și Nina în baza căruia a schimbat ce i-a donat ea pe un alt lot. La

moment pîrîta a dat-o afară din încăperea în care locuia și locuiește la rude. Pîrîta nu-și onorează obligațiunile de întreținere.

Solicită reclamanta, recunoașterea nulității contractului de donație încheiat la 17.04.2007 nr. 1609 și restituirea tuturor bunurilor donate. La fel solicită anularea contractului de schimb încheiat între Bolduratu Galina și Secrii Andrei și Nina.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 15 decembrie 2011 acțiunea a fost respinsă.

Madan Nina nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe a declarat apel, solicitînd casarea integrală a hotărîrii și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2013 a fost respins apelul declarat de către Madan Nina, cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 15 decembrie 2011.

La adoptarea soluției sale, instanța de apel a ajuns la concluzia că prima instanță a respectat normele materiale și procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia de respingere a acțiunii ca neîntemeiate.

Astfel, instanța de apel a constatat că, la 17.04.2007 Madan Nina cu Bolduratu Galina au încheiat contract de donație care a fost întocmit de către părți, semnat și autentificat în conformitate cu legislația în vigoare și care anume de la această dată începe să curgă termenul de prescripție.

Potrivit prevederilor art. 267 alin. (1) CC al RM termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Deci, de la data semnării contractului și legalizării lui de notar la 17.04.2007 pînă în prezent au trecut 4 ani și 6 luni, prin urmare reclamanta semnînd contractul cunoștea despre consecințele acestuia.

Conform art. 233 alin. (1) Cod Civil al RM, persoana îndreptățită are dreptul să ceară anularea actului juridic pentru temeiurile stipulate la art. 227, 228 și 230 în termen de 6 luni de la data cînd a aflat sau trebuia să afle despre temeiul anulării.

Instanța de apel a considerat ca neîntemeiată cerința apelantei privind recunoaștere a nulității contractului de schimb încheiat la 15.05.2009 între Bolduratu Galina și Secrii Andrei deoarece la perfectarea acestuia s-au respectat prevederile legale, iar Secrii Andrei a devenit dobînditor al bunurilor imobile de bună credință.

Conform prevederilor art. 307 alin. (1) Cod Civil este considerată posesor de bună-credință persoana care posedă legitim sau care se poate considera îndreptățită să posede în urma unei examinări diligente, necesare în raporturile civile, a

temeiurilor îndreptățirii sale. Buna-credință este prezumată, iar proprietatea dată înregistrată la OCT conform art. 316 alin. (1) CC proprietatea este, inviolabilă.

Astfel, instanța de apel în cadrul ședinței de judecată a constatat că apelanta nu a prezentat nici o probă în confirmarea pretențiilor sale, de aceea argumentele sale au fost respinse ca neîntemeiate.

La 22 februarie 2013 Madan Nina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului recurenta a indicat că instanțele judecătorești au emis soluții cu încălcarea normelor de drept material și procesual, nu a elucidat toate circumstanțele cauzei.

La 07 octombrie 2013 Bolduratu Galina, Secrii Andrei și Nina au depus prin intermediul cancelariei o referință, prin care au invocat dezacordul cu recursul depus de Madan Nina, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit.a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Madan Nina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurentului se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Madan Nina, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroră instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulumul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele

prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe când, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Madan Nina, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Madan Nina, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru